

PAKIET 70, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 70, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_1_70*, do zastosowania z: *uczeń_1_70* (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl lub www.scholaris.pl: *Centymetr i spółka* (143_mat_centymetr i spolka), *Toys* (120_um_toys), *Let's play!* (121_um_let'splay)

Klasa I, edukacja polonistyczna, krąg tematyczny „Zapachy grudnia”**Temat: Pachnące drzewa****Cele edukacyjne:**

- poznanie przykładów drzew, z których robi się choinki,
- doskonalenie umiejętności czytania i pisania prostych wyrazów,
- kształcenie umiejętności tworzenia melodii do tekstu,
- rozwijanie umiejętności wyodrębniania wyrazów w zdaniach,
- **ćwiczenie umiejętności liczenia,**
- kształcenie umiejętności pracy w grupie.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- zna przykłady drzew, z których robi się choinki,
- wie, że drzewa, z których robi się choinki, mają często intensywny zapach,
- czyta i pisze proste wyrazy,
- tworzy melodię do tekstu,
- wyodrębnia wyrazy w zdaniach,
- **łączy zdania ze zbiorami o takiej samej liczbie elementów, jak liczba wyrazów w zdaniach,**
- współpracuje w grupie.

Metody: metoda ćwiczeniowa, metoda zadaniowa, ćwiczenia grafomotoryczne.

Formy pracy: praca indywidualna, praca zespołowa.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*.

Uwaga: jeżeli w pobliżu szkoły rosną drzewa iglaste, nauczyciel może zabrać uczniów na krótki spacer i w jego trakcie omówić pierwszą część lekcji.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PAKIET 70, PUBLIKACJA BEZPŁATNA**Przebieg lekcji:**

1. Nauczyciel pyta uczniów, jakie drzewa stroi się w czasie świąt. Zwraca uczniom uwagę na to, że mogą to być różne gatunki drzew, ale zasada jest jedna: są to drzewa iglaste.
2. Nauczyciel pyta uczniów, z czym kojarzy im się zapach choinki lub, jeżeli uczniowie nie obchodzą świąt, zapach świerku, sosny czy innych drzew iglastych.
3. Uczniowie wykonują zadania 1 i 3 z karty pracy.
4. Przed wykonaniem zadania 4 uczniowie dokonują analizy i syntezy wyrazu „bombka”. Nauczyciel zwraca im uwagę na szczególną pisownię tego wyrazu.
5. Uczniowie wykonują zadanie 5. Na początku nauczyciel uczy uczniów słów piosenki. Potem dzieli ich na grupy, których zadaniem jest ułożenie jak najładniejszej melodii do słów.
6. Uczniowie pracują w grupach. Na koniec stają do minikonkursu. Wygrywa grupa, która zbierze najwięcej oklasków.

Klasa I, edukacja matematyczna, krąg tematyczny „Zapachy grudnia”**Temat: Pachnące drzewa****Cele edukacyjne:**

- kształcenie umiejętności mierzenia długości przy użyciu dowolnie wybranej miary,
- kształcenie umiejętności porównywania różnych miar i długości,
- kształcenie umiejętności stosowania pojęcia *centymetr* oraz używania skrótu **cm**,
- kształcenie umiejętności mierzenia za pomocą podziałki,
- kształcenie umiejętności posługiwania się nowoczesnymi technologiami.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- potrafi mierzyć długość za pomocą dowolnie wybranej miary,
- potrafi porównywać różne miary i długości,
- zna i potrafi stosować pojęcie *centymetr* oraz skrót **cm**,
- potrafi mierzyć długości za pomocą podziałki,
- korzysta z nowoczesnych technologii.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PAKIET 70, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

Metody: pogadanka, metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca w parach.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, miarki krawieckie, sznurki, linijki, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna/tablet, pomoc multimedialna: *Centymetr i spółka*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel mówi, że na lekcji dzieci będą się zajmowały mierzeniem. Pyta, co to znaczy zmierzyć coś, czym się mierzy i w jaki sposób. Prosi, aby uczniowie zmierzili długość klasy krokami. Później pyta o wyniki. Kiedy okazuje się, że każdy podaje inny, wyjaśnia, że w taki, mało dokładny sposób, mierzono czasami rzeczy w przeszłości. Obecnie, we współczesnym świecie, nie może tak być, wyniki powinny być takie same, a pomiary powinny być dokładne. Z tego względu ludzie ujednoliciли niektóre miary i mają specjalne urządzenia, które pomagają im odmierzać rzeczy czy odległości. Dzieci wracają na swoje miejsca.

2. Uczniowie wykonują zadanie 1 z karty pracy w parach – tak jak siedzą w ławkach, ale każdy sam mierzy i zapisuje swój wynik. Nauczyciel pyta na koniec o to, który wynik jest największy, a który najmniejszy i gdzie należy zaznaczyć znak plus, a gdzie znak minus.

3. Na polecenie nauczyciela dzieci zaznaczają poprawną odpowiedź w zadaniu 2. Prowadzący zadaje podobne pytania dotyczące mierzenia innych długości różnymi przedmiotami, pyta na przykład o:

- długość korytarza,
- odległość ze szkoły do domu,
- długość szpilki.

Tłumaczy też, że inne miarki potrzebne są do mierzenia małych rzeczy lub odległości, a inne do mierzenia dużych rzeczy lub odległości.

4. Nauczyciel wręcza każdemu uczniowi sznurek. Dzieci przystępują do rozwiązywania zadania 3 z karty pracy. Po każdym przykładzie porównują uzyskany wynik z wynikiem kolegi/koleżanki.

5. Prowadzący opowiada, że ludzie umówili się i do mierzenia długości wszyscy używają jednakowych miarek. Dłonie, stopy i kredki są różne i dlatego pomiary za pomocą takich miarek nie są zbyt dokładne. Jedną z miarek powszechnie stosowanych jest centymetr. Prowadzący pokazuje na linijce szkolnej długość jednego centymetra. Takie same centymetry są na miarce krawieckiej, linijkach czy miarkach używanych na budowach itd. Następnie nauczyciel prezentuje dzieciom wszystkie (lub niektóre) z tych przedmiotów, żeby mogły je porównać. Później przy pomocy wybranego ucznia demonstruje sposób mierzenia np. biurka.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PAKIET 70, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

Zapisuje na tablicy: **1 centymetr** i mówi, że częściej zapisuje się tę wielkość za pomocą skrótu: **1 cm**.

6. Dzieci oglądają swoje linijki. Nauczyciel zwraca uwagę na występowanie na linijkach cyfry zero i podobieństwo linijek do osi liczbowej. Jeszcze raz tłumaczy, w jaki sposób używa się linijki. Następnie uczniowie wykonują zadanie 4 z karty pracy. Prowadzący sprawdza wykonanie polecenia, zadając pytania o długość np. poziomej górnej, pionowej lub ukośnej dolnej kreski.

7. Uczniowie wykonują zadanie 5 w karcie pracy. Nauczyciel zwraca ich uwagę na skrótowy zapis **cm** oraz na to, że wymiary zapisane na rysunku niekoniecznie muszą się zgadzać z rzeczywistością. Dzieci zapisują obliczenia i wynik.

8. Uczniowie wykonują zadanie 6 z karty pracy. Uwaga: nauczyciel może polecić wykonanie tego zadania uczniom, którzy lepiej sobie radzą od pozostałych uczniów. Może też wymyślić więcej przykładów tak, aby zachęcić innych uczniów do wykonywania podobnych obliczeń.

Klasa I, język angielski, krąg tematyczny „Toys”

Temat: It's my train

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności mówienia,
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- rozróżnia i podaje nazwy zabawek,
- słucha rymowanki,
- recytuje rymowankę,
- reaguje na polecenia nauczyciela,
- rozróżnia dźwięki, jakie wydają z siebie przedmioty.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Metody: słuchanie i powtarzanie, metoda ćwiczeniowa, metoda zadaniowa, rymowanka, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca zbiorowa, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: zabawki, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoce multimedialne: *Toys; Let's play!*

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel wita się z uczniami („Hello pupils!” – „Hello teacher!”).
2. Nauczyciel przynosi na lekcję zabawki (można wykorzystać zabawki z kącika do zabaw, który znajduje się w klasie), zaprasza uczniów na dywan i pokazuje po kolei przedmioty, nazywając je, np.: „Look, it's a train. It's a doll. It's a ball. It's a robot. It's a car. It's a plane”, „These are toys”. Następnie wyjaśnia dzieciom, czego będą się uczyć w tym dziale. W dalszej kolejności pokazuje zabawkę, mówi, co to jest i prosi dzieci o powtórzenie. Czynność powtarza parokrotnie, zmieniając tempo podnoszenia przedmiotu.
3. Uczniowie wykonują zadanie 1 w karcie pracy. W zadaniu tym znajdują się obrazki przedstawiające zabawki. Dzieci wskazują palcem poszczególne zabawki i podają ich nazwy. W ramach ćwiczenia wymowy nauczyciel prosi o powtórzenie po nim słów.
4. Na polecenie nauczyciela uczniowie wykonują zadanie 2 z karty pracy – obok każdej zabawki znajduje się kwadracik, który uczniowie będą zaznaczać zgodnie z tym, co usłyszą.
5. Nauczyciel włącza pomoc multimedialną *Toys* – są to nagrania z dźwiękami, jakie mogą wydawać poszczególne przedmioty. Prowadzący zajęcia zatrzymuje nagranie po każdym dźwięku, a uczniowie zaznaczają kwadracik obok zabawki, której dźwięk usłyszeli. Następnie nauczyciel pyta uczniów: „What toy is it?”. Uczniowie mówią głośno, jaką zabawkę zaznaczyli. Ćwiczenie można powtórzyć bez obrazków, nauczyciel włącza nagranie, a uczniowie wykrzykują nazwę zabawki, której dźwięk usłyszeli.

Na nagraniu znajdują się dźwięki:

- dźwięk odbijanej piłki,
 - mówiąca lalka,
 - mówiący robot,
 - gwizd pociągu,

- dźwięk startującego samolotu,
- warkot silnika samochodu.

6. Nauczyciel włącza rymowankę (pomoc multimediana *Let's play!*), a dzieci uważnie słuchają. Następnie pyta: „What toys are in the rhyme?”. Uczniowie wymieniają te zabawki, których nazwy usłyszeli. Następnie powtarzają słowa rymowanki. Nauczyciel zachęca do wspólnego melorecytowania.

Słowa:

A car and a doll,

A robot and a ball,

A plane and a train.

These are my toys.

Let's play!

6. Uczniowie wycinają karty obrazkowe znajdujące się w karcie pracy (sześć kart obrazkowych z zabawkami). Nauczyciel prosi: „Show me your doll (car, robot, ball, plane, train)”, a dzieci podnoszą odpowiednią kartę.

7. Nauczyciel włącza nagranie z rymowanką, uczniowie recytują i podnoszą karty obrazkowe z zabawkami w takiej kolejności, w jakiej pojawiają się one w rymowance.

8. Nauczyciel przeprowadza zabawę w odgadywanie, jaka to zabawka. Uczniowie siadają w kole na dywanie. Jedno dziecko wydaje dźwięk naśladujący określoną zabawkę, a pozostali uczniowie odgadują, o jaki przedmiot chodzi. Należy pamiętać, aby w naśladowaniu dźwięków brali udział ochotnicy.

9. Nauczyciel omawia pracę domową i żegna się z uczniami („Goodbye pupils!”).

